

19-20/01/2026

Όνειρα (2024)

ONEIPA - DROMMER - DREAMS, LOVE, SEX

Σκηνοθεσία-Σενάριο : Νταγκ Γιόχαν Χάουγκερουντ
Ηθοποιοί: Έλα Εβερμπίε, Σελόμε Εμνέτου, Άνε Νταλ Τορτ

Φωτογραφία: Σεσίλια Σέμεκ
Μοντάζ: Γιενς Κρίστιαν Φούστα
Μουσική: Άννα Μπεργκ
Χώρα: Νορβηγία (Έγχρωμη)
Διάρκεια: 110´

Προβολή Δευτέρας: Ώρα 7.00 μ.μ.

Προβολή Τρίτης: Ώρα 9.30 μ.μ

Διακρίσεις: ΧΡΥΣΗ ΑΡΚΤΟΣ στο Φεστιβάλ Βερολίνου 2025.

5 Βραβεία και 10 υποψηφιότητες Berlin International Film Festival 2025, 3 Βραβεία. Βραβείο Χρυσή Άρκτος (καλύτερη ταινία). Βραβείο FIPRESCI. Βραβείο Guild Film. Haifa International Film Festival 2025, Βραβείο καλύτερης ταινίας. Amanda Awards, Norway 2025, Βραβείο Μοντάζ.

«Μια λυρική, συγκινητική και διακριτικά προκλητική κωμωδία για τις απολαύσεις και τους κινδύνους ενός εφηβικού έρωτα.» The New Yorker, Justin Chang

«Απροσδόκητα αναζωογονητική, η ταινία Dreams (Love Sex) του Dag Johan Haugerud -η πρώτη νορβηγική ταινία που κέρδισε τη Χρυσή Άρκτο του Φεστιβάλ Βερολίνου -δίνει νέα πνοή στο συχνά υπερπλουστευμένο είδος της σεξουαλικής αφύπνισης.» Deadline, Nicolas Rapold

«Κομψά σκηνοθετημένο, ευαίσθητα ερμηνευμένο και φτιαγμένο με υψηλή ευφυΐα.» Screen daily, Jonathan Romney

«Ένα πονηρό, φλύαρο, παιχνιδιάρικο έργο που θυμίζει κάτι από την πρώιμη ταινία του Lukas Moodysson Show Me Love· προχωρά με ελαφρότητα και γοητευτική ροή.» The Guardian, Peter Bradshaw

Χρυσή Άρκτος στο Βερολίνο για το τρίτο και καλύτερο μέρος της τριλογίας «Sex/Love/Dreams». Κατά βάση διαλογικό, περιγράφει γλαφυρά, εξομολογητικά και συγκινητικά μια πολυδιάστατη ιστορία ενηλικίωσης.

Ο Νταγκ Γιόχαν Χάουγκερουντ ολοκληρώνει την τριλογία του («Sex / Love / Dreams») με μία ιστορία για την πρώτη σεξουαλική αφύπνιση, την έκσταση και την αγωνία της. Με ένα παιχνίδι ανάμεσα στην ερωτική φαντασίωση και τη δημιουργική φαντασία. Με μία ταινία φτιαγμένη από όνειρα, που κέρδισε επάξια τη Χρυσή Άρκτο στη Berlinale 2025.

3 γυναίκες, σε διαφορετικές ηλικίες, πλησιάζουν τη σεξουαλικότητά τους. Όλες ποθούν ένα ζεστό σώμα να τις παίρνει αγκαλιά.

Θα μπορούσε να περιγραφεί ως ένα νορβηγικό “Να με Φωνάζεις με το Όνομά σου” .

Η Johanne ερωτεύεται για πρώτη φορά — τη δασκάλα της. Αποκτά μικρή εμμονή με εκείνη, την προσεγγίζει και αρχίζουν να συναντιούνται εβδομαδιαία στο διαμέρισμά της. Για να διατηρήσει ζωντανά τα συναισθήματα και τις εμπειρίες της, καταγράφει όσα νιώθει και ζει. Όταν η μητέρα και η γιαγιά της διαβάζουν αυτά τα γραπτά, αρχικά σοκάρονται από το προσωπικό τους περιεχόμενο, σύντομα όμως διακρίνουν τη λογοτεχνική τους αξία, η Γιόχανε είναι διαολεμένα καλή συγγραφέας. Καθώς

συζητούν το ενδεχόμενο να τα δημοσιεύσουν, η Johanne προσπαθεί να γεφυρώσει το χάσμα ανάμεσα στη ρομαντική της φαντασία και την πραγματικότητα, ενώ και οι τρεις γυναίκες έρχονται αντιμέτωπες με τις διαφορετικές τους αντιλήψεις για τον έρωτα, τη σεξουαλικότητα και την ανακάλυψη του εαυτού.

Λίγοι θα περίμεναν πως ο Νορβηγός σκηνοθέτης Νταγκ Γιόχαν Χάουγκερουντ θα εξελισσόταν σε δημιουργό πρώτης γραμμής του ευρωπαϊκού σινεμά. Όχι λόγω έλλειψης ταλέντου, προφανώς, όσο του εγκεφαλικού τρόπου που ισορροπεί μεταξύ εγκεφαλικότητας, θalπρωής, θεόπικρου χιούμορ και αφηγηματικής τόλμης.

Filmtrade

Θέλοντας να περιγράψει τα σκανδιναβικά ερωτικά ήθη και έθιμα του καινούργιου αιώνα, ο **Νορβηγός Νταγκ Γιόχαν Χάουγκερουντ γύρισε μέσα σε ένα χρόνο τρεις ανεξάρτητες μεταξύ τους σε πλοκή και χαρακτήρες ταινίες, οι οποίες συναποτελούν την τριλογία “Sex/Love/Dreams”**. Το “Sex - Όσα Λένε οι Άντρες Μεταξύ τους” ξεκινάει με μια απροσδόκητη εξομολόγηση ενός καπνοδοχοκαθαριστή σε ένα φίλο και συνάδελφό του σε σχέση με τις σεξουαλικές εμπειρίες του. Το “Αγάπη Μόνο” αφορά την τυχαία συνάντηση και συζήτηση μιας γιατρού και ενός νοσηλεύτη, η χωρίς ταμπού συμπεριφορά του οποίου τη βάζει σε σκέψεις σχετικά με τη δική της συγκρατημένη ερωτική ζωή.

Σερία παίρνουν τώρα τα “Όνειρα”, τα οποία κάνει η έφηβη Γιόχανε, μια κοπέλα που ανυπομονεί να μάθει τη ζωή. Προτιμάει την ασφαλή, εξ αποστάσεως παρατήρηση της (θέλει να σπουδάσει κοινωνιολογία) και όχι τη μετωπική, ανεξέλεγκτη “σύγκρουση” μαζί της (απορρίπτοντας την ιδέα να συνεχίσει το χορό, στον οποίο έχει ταλέντο). Όλα θα αλλάξουν, όμως, όταν ερωτευτεί με πάθος τη δασκάλα της στα γαλλικά, μια γοητευτική γυναίκα η οποία μοιάζει να της δείχνει αδυναμία. Οι δυο τους θα γίνουν φίλες, με τη Γιόχανε να καταγράφει τις απόκρυφες σκέψεις της στο ημερολόγιό της, το οποίο κάποια στιγμή θα δώσει στην ποιήτρια γιαγιά της, ίσως τη μόνη που μπορεί να μάθει την αλήθεια χωρίς να σκοταριστεί. Εκείνη, εν γνώσει της Γιόχανε, θα ενημερώσει την κόρη της, με τις δυο γυναίκες να εντυπωσιάζονται από το συναρπαστικά εξομολογητικό ύφος του κειμένου, αλλά και να ανησυχούν για το περιεχόμενό του. **Είναι όλα όσα διάβασαν αληθινά ή προϊόν φαντασίας** και μήπως η μικρή έχει πέσει θύμα κακοποίησης;

Αν και εξαντλητικά διαλογικά, τα “Όνειρα” διαθέτουν την κομψότητα ενός μύθου περί ηθικής του Ερίκ Ρομέρ και μια ιδανικά λεπτή ισορροπία ανάμεσα στη δραματική ένταση μιας σκηνης και την ελαφρότητα με την οποία αυτή περιγράφεται. Τα συναισθήματα είναι αληθινά, τα ερωτήματα σοβαρά και οι επιθυμίες παθιασμένες, αλλά ο Χάουγκερουντ αναρρωπιέται... πονηρά σε σχέση με το βάθος και την άδολη “αμεροληψία” τους. Η μη γραμμική αφήγηση φωτίζει από διαφορετικές πλευρές τα γεγονότα, ο σχολιασμός τους από κάθε χαρακτήρα προσθέτει μια νέα οπτική γωνία και καθετί μοιάζει, όπως και το ημερολόγιο, να έχει μια “φόρμα” και ένα –διαφορετικό;– “περιεχόμενο”. **Σκηνή τη σκηνή, οι τέσσερις πρωταγωνίστριες αποκαλύπτουν σταδιακά την απρόβλεπτη περιπλοκότητα και αμφισημία των ιδεών τους, πίσω από τις οποίες εμφανίζεται η κοινωνική πραγματικότητα τριών διαφορετικών γενιών, παγιδευμένη στις δικές της αντιφάσεις.** Σε πρώτο πλάνο, όμως, εξελίσσεται μια τρυφερή, συγκινητικά και κινηματογραφικά γοητευτική ιστορία ενηλικίωσης, η οποία απέσπασε τη Χρυσή Άρκτο στο Φεστιβάλ Βερολίνου.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΗΤΣΗΣ

Μέχρι εκείνη τη στιγμή, η μόνη επαφή της 17χρονης Γιόχανε με τον έρωτα ήταν μέσα από τις σελίδες των κλασικών βιβλίων στα οποία χανόταν από μικρό παιδί. Αλλωστε μεγάλωσε με τη διάσημη συγγραφέα γιαγιά της, Κάριν, και την φεμινίστρια μητέρα Κριστίν, σ’ ένα μονογονεακό σπίτι που ως εσωστρεφές, τρυφερό παιδί έβρισκε συχνά καταφύγιο στη λογοτεχνία. Τώρα όμως η πόρτα της 3ης Λυκείου άνοιξε και στην τάξη μπήκε η Γιόχανα - η νέα καθηγήτρια Γαλλικών που την πρόσεξε, την ξεχώρισε, σχολίασε παιχνιδιάρικα πόσο παρόμοια είναι τα ονόματά τους. Η καρδιά της Γιόχανε, για πρώτη φορά, έχασε έναν χτύπο. Κι όχι μόνο η καρδιά: «μπορούσα να αισθανθώ την παρουσία της σε όλο μου το σώμα» μάς εξομολογείται, φανερώνοντας την αφύπνιση της σεξουαλικής επιθυμίας - κομβική στιγμή για κάθε έφηβη γυναίκα.

Μόνο που ο έρωτας, θα ανακαλύψει, δεν είναι μόνο αυτό το συναρπαστικό, εκτυφλωτικό φως που ζωντανεύει το σώμα και τα χρώματα της ζωής, θαμπώνει το βλέμμα, το μυαλό και την κρίση. Φέρνει μαζί του και το σκοτάδι της παραλυτικής αγωγίας, την ανασφάλεια ότι τα συναισθήματά σου μπορεί να μην είναι αμοιβαία, όλη αυτή η φλόγα να παραμείνει ανεκπλήρωτη.

Αρχικά, η Γιόχανε περνάει επώδυνα και μοναχικά όλο το φάσμα του πρώτου σκιρτήματος. Μόνη της διέξοδος: το γράψιμο. Πρέπει κάπου να καταχωρήσει τις μνήμες της, τις εικόνες, τη χαρά και τον πόνο της - γιατί αλλιώς πώς θα ξέρει ότι τα ξήγησε;

Μετά όμως αποφασίζει ότι χρειάζεται το μοίρασμα - αυτή η αυτοβιογραφική λογοτεχνική εξομολόγηση πρέπει να διαβαστεί. Δίνει το χειρόγραφο στη γιαγιά της κι εκείνη το προωθεί στην κόρη της. Δύο ανήσυχες γενιές μητέρων διαβάζουν κάτι που τις σοκάρει και τις φέρνει αντιμέτωπες με θέματα που δυσκολεύονται να επεξεργαστούν: στέκονται απέναντι σ’ ένα queer coming out, γίνονται μάρτυρες μίας σεξουαλικής κακοποίησης του κοριτσιού τους από μία δασκάλα με θέση εξουσίας, είναι αυτό το βιβλίο μία παραπλανημένη κραυγή για βοήθεια; Ή έχουν όλες (και οι τρεις) μπερδέψει τα γεγονότα με τη λογοτεχνική φαντασία, την αλήθεια με την επιθυμία, την πραγματική ζωή με τα όνειρα;

...
Ο Χάουγκερουντ (και σε όλη την τριλογία του), δεν κρίνει - αλλά σκύβει με κατανόηση και τρυφερότητα πάνω στις ηρωίδες του. Τους αναγνωρίζει το δικαίωμα στη σεξουαλικότητα, την επιθυμία, τη διεκδίκηση. Τις πειράζει με χιούμορ (ποτέ δε θα ξαναδείτε το «Flashdance» με τα ίδια μάτια). Ανησυχεί κι ο ίδιος για το αν οι σκανδιναβικές κοινωνίες έχουν έρθει σε τέλμα στα βιώματα των μιλένιουμ. Αφουγκράζεται αν η χώρα του, η πόλη του, η γενιά του αλλάζει μ’ ένα gentrification που δεν είναι μόνο αρχιτεκτονικό. **Κάπως έτσι μάς έχει βάλει μέσα στο δικό του όνειρο - στη δική του εξομολόγηση για όσα ακόμα τον κάνουν να ερωτεύεται - τη ζωή και το σινεμά - με την ανασφάλεια αν θα βρουν ανταπόκριση κι στο δικό μας βλέμμα. Η Χρυσή Άρκτος στο φεστιβάλ Βερολίνου του έδωσε την απάντηση.**

ΠΟΛΥ ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ

DAG JOHAN HAUGERUD

Σκηνοθέτης, σεναριογράφος και μοντέζ, από την μικρή πόλη της Νορβηγίας Eidsberg. Πριν αρχίσει την μινιμαλιστική παράδοση της σκανδιναβικής φιλομορφίας του, έκανε ντοκιμαντέρ και ταινίες μικρού μήκους. Φιλμογραφία: Drømmer (2024), Kjærlighet (2024), Sex - Όσα λένε οι άντρες μεταξύ τους (2024), Lyset fra sjokoladefabrikken (2020), Το νου σου στα παιδιά (2019), Det er meg du vil ha (2014), Som du ser meg (2012), Trøbbel (Short 2006), Thomas Hylland Eriksen og historien om origamijenta (2005), Courts mais Gay: Tome 4 (2002), Utukt (Short 2000), De 7 dødssyndene (2000), 16 levende klisjeer (Short 1998).